

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla a fellebbezési eljárás során a dr. Bálint Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Bálint Mónika ügyvéd) által képviselt **felperesnek** a dr. Forstóber Gábor ügyvéd által képviselt **I.r. és II.r. alperesek** ellen jelzálogjog érvényesítése iránt indított perében a Vas Megyei Bíróság 2009. január 19. napján kelt 10.P.20.200/2008/21. sorszám alatti ítéletével szemben az alperesek által 29. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyaláson meghozta a következő

r é s z í t é l e t e t:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét részítéletnek tekinti, és azt a per főtárgya és az elsőfokú perköltség tekintetében helybenhagyja. A 19.723.078,- (Tizenkilencmillió-hétszázhuszonháromezer-hetvennyolc) Ft tőke után 2006. október 6. napjától az alpereseket terhelő kamat mértékét a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat összegére leszállítja.

A felperesek követelésébe beszámított 1.260.000,- (Egymillió-kettőszázhatvanezer) Ft tőke mellett beszámítani rendeli annak 2007. május 15. napjától a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamatát.

Kötelezi az I.r. alperest, hogy a Magyar Államnak az illetékügyben eljáró hatóság külön felhívására fizessen meg 819.400,- Ft (Nyolcszáztizenkilencezer-négyszáz) Ft, a II.r. alperest, hogy 35.600,- (Harmincötezer-hatszáz) Ft; míg a felperest, hogy 45.000,- (Negyvenötezer) Ft fellebbezési illetéket.

Kötelezi az I.r. alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 461.250,- (Négyszázhatvanegyezer-kettőszázötven) Ft, míg a II.r. alperest, hogy 20.000,- (Húszezer) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen a részítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A cégnyilvántartásba a Cg.... cégjegyzékszám alatt bejegyzett és 2005. január 19.napjától felszámolás alatt álló "A" Kft. (a továbbiakban: főadós) tagja volt - mások mellett - a felperes és az I.r. alperes is. A főadós 1999. július 8. napján hitelszerződést kötött a "B" Zrt-vel (a továbbiakban: bank), mely alapján a bank 40.000.000,-Ft hitelkeretet biztosított a főadósnak 2003.december 30.-i lejáratra. A hitel visszafizetésének biztosítékául - más mellett - a felperes az 1999. október 6. napján létrejött kezesi szerződés alapján 30.000.000,-Ft és járulécai erejéig készfizető kezességet vállalt. Az alperesek a bankkal kötött, 1999. szeptember 20. napján kelt zálogszerződésekkel jelzálogjogot alapítottak a tulajdonukban álló **helység 1-i...** hrsz-ú ingatlanokra 40.000.000,-Ft és járulécai erejéig. Ugyanakkor a felperes, valamint az alperesek 1999. október 2.-án viszontgarancia szerződést kötöttek, melyet a főadós cég is aláírt. A szerződésben a felperes garanciát vállalt arra, hogy amennyiben a hitelező bank a jelzálogjogát az egyéb biztosítékokat megelőzően érvényesíti, úgy a zálogkötelezett alperesek helyett maga fog fizetni; amennyiben az egyéb garanciák beváltását követően lép fel a hitelező a zálogkötelezettekkel szemben, úgy azok helyett 4.000.000,-Ft erejéig áll helyt a hitelező felé.

A főadós teljesítésének elmaradása miatt a felperes kezesként a banknak 30.000.000,-Ft tőkét és 9.446.156,-Ft kamatot (együtt: 39.446.156,-Ft) fizetett meg; a kezesi teljesítésről a bank 2005. január 26. napján állított ki igazolást. A kezesként teljesítő felperesre átszálló jelzálogjogot a körzeti földhivatal 30.000.000,-Ft és járulécai erejéig az alperesek ingatlanaira bejegyezte.

Az alperesek által a felperes, valamint a bank ellen jelzálogjog törlése és járulécai iránt indított perben a Legfelsőbb Bíróság a 2007. szeptember 25. napján kelt, felülvizsgálati eljárásban meghozott részítéletével (Gfv.IX.30.299/2007/4.szám) megállapította, hogy jelen per felperesét az alperesek **helység 1-i** ingatlanain 15.000.000,-Ft és járulécai erejéig illeti meg a jelzálogjog. A Legfelsőbb Bíróság határozata indokolásában kifejtette, hogy a mellékkötelezett, kezes felperes és jelzálog-kötelezett alperesek 30.000.000,-Ft és járulécai erejéig a hitelező bankkal szemben egyetemlegesen tartoznak helytállni; egymásközi belső jogviszonyukra pedig a Ptk. 338. §. (1), (3) bekezdése az irányadó, azaz - eltérő megállapodás hiányában - a kötelezettség egyenlő arányban terheli őket. A Legfelsőbb Bíróság megkeresése alapján a körzeti földhivatal az alperesek ingatlanain a felperes javára fennálló jelzálogjogot úgy igazította ki, hogy a felperest 15.000.000,-Ft és járulécai erejéig illeti meg az.

A felperes módosított keresetében 19.723.078,-Ft tőke, valamint annak a 2006. október 6. napjától a kifizetés napjáig járó, jegybanki alapkamat + 10 %-os mértékű késedelmi kamata és a perköltség erejéig az alpereseket a **helység 1-i** ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett 12 földrészleten fennálló jelzálogjogából kielégítés térésére kérte kötelezni.

Az alperesek ellenkérelmükben a kereset elutasítását indítványozták. Álláspontjuk szerint az nem nyert igazolást, hogy a felperes kezesként milyen összegű fizetéseket teljesített és milyen összeget fizetett a főadós a banknak. Ezentúl az alperesek a felülvizsgálati eljárásban született részítélettel lezárt perben, a jogerős ítélet alapján 1.260.000,-Ft perköltséget fizettek

a felperesnek, mely a felülvizsgálati határozat folytán tartozatlan fizetés volt. Ennek az összegnek a beszámítását kérték a keresettel érvényesített összegben. Álláspontjuk szerint késedelmi kamat a felperesnek nem jár, mivel az alperesek nem estek késedelembe, azok jelzálog-kötelezettként csak helytállást vállaltak, teljesítést nem. Egyben viszontkeresetet terjesztettek elő annak megállapítása iránt, hogy a felperes elmulasztotta a főadósban őt megillető többségi, illetve közvetlen irányítást biztosító befolyása bejelentését a gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXLI. törvény (Gt.II.) 292. §. (1) bekezdése alapján. Ezért a Gt.II. 292. §. (3) bekezdése szerint a felperest a főadós felszámolási eljárása során ki nem elégített hitelezői követelésekért korlátlan és teljes felelősség terheli. Így a Vas Megyei Bíróság előtt jelen per alperesei - mint felperesek - és a főadós - mint alperes - között haszonbérleti elszámolási per van folyamatban, mely eredményezheti a főadós - felszámolási eljárás során ki nem elégíthető - tartozását, melyért a konszernjogi felelősség folytán a felperesnek kell helytállni. Kérte ezért a per tárgyalásának felfüggesztését az említett peres eljárás, valamint a főadós felszámolási eljárása jogerős befejezéséig.

Az elsőfokú bíróság külön végzéssel az alperes viszontkeresetét a Pp. 147. §. (1) bekezdése alapján érdemi vizsgálat nélkül elutasította.

Fellebbezéssel támadott ítéletével az I.r. alperest annak tűrésére kötelezte, hogy a felperes 15.000.000,-Ft tőke és 4.723.078,-Ft kamat, valamint 19.723.078,-Ft után a 2006. október 6. napjától a kifizetés napjáig járó, a mindenkor i jegybanki alapkamatot 10 %-kal meghaladó késedelmi kamat iránti követelését a **helység 1-i** ... hrsz-ú ingatlanokból; míg a II.r. alperest arra, hogy ugyanezen követelést a **helység 1-i** ... hrsz-ú ingatlanból kielégítse. A felperesi követelésbe beszámítani rendelt 1.260.000,-Ft-ot.

Az elsőfokú bíróság a felperes által csatolt, 2005. január 26. napján kelt banki igazolás alapján megállapította, hogy a felperes kezesként 2004. augusztus 9. napjáig 39.446.156,-Ft-ot fizetett a banknak. Ezt az igazolást nem tartotta aggályosnak amiatt, mert a bank jogutódja (az "C" Zrt.) az elsőfokú eljárás során - számítógépes adatai alapján - csak 24.796.789,-Ft megfizetését igazolta. Ezért a kezes felperesre a Ptk. 276. §. (1) bekezdése alapján 39.446.156,-Ft követelés erejéig szállhatott át a jelzálogjog. A bankot megillető biztosíték átszállásának korlátját képezte azonban, hogy a kezes felperes és a dologi kötelezett alperesek egymásra tekintettel vállalták a mellékkötelezettséget, így kötelezettségük a Ptk. 338. §. (1) bekezdése alapján egyetemleges. Vizsgálva, hogy a mellékkötelezettek a törvény (Ptk. 338. §. (1) bekezdés) szerinti egyenlő arányú teherviseléstől eltérően állapodtak-e meg - az I.r. alperes személyes előadása, valamint "D" tanúvallomása alapján - megállapította, hogy ilyen megállapodás nem született. Ezért a felperesre 15.000.000,-Ft tőke, valamint 4.723.078,-Ft hitelkövetelés szállt át.

Az elsőfokú bíróság a Ptk. 251. §. (2) bekezdésére utalással azt is megállapította, hogy a jelzálogjog-kötelezettek kamatfizetési kötelezettségének mértéke azonos a hitelviszony főadósának kötelezettségével. Tekintve, hogy a hitelszerződés 6. pontja alapján - késedelem esetén - a mindenkor i jegybanki alapkamatot 4 %-kal meghaladó ügyleti kamat további 6 %-kal növekszik, így az alpereseket is ez a mértékű késedelmi kamatfizetési kötelezettség terheli.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperesek terjesztettek elő fellebbezést - elsődlegesen - az elsőfokú bíróság ítélete hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítása iránt; míg - másodlagosan - az elsőfokú bíróság ítélete részbeni megváltoztatása és a késedelmi kamat követelés mellőzése, avagy annak mértéke a Ptk. szerinti törvényes kamat mértékére mérséklése iránt. Fellebbezésük indokolása szerint az elsőfokú bíróság tévesen mellőzte viszontkeresetük érdemi elbírálását, valamint a kereset- és a viszontkereset együttes elbírálását. Megismételték azon viszontkereseti érvelésüket, hogy a főadós tartozásaiért a felperes tartozik konszernjogi felelősséggel. Változatlanul kérték a per tárgyalásának felfüggesztését a Vas Megyei Bíróság előtt a P.20.273/2008. szám alatti per, valamint a főadós felszámolása jogerős befejezéséig.

Fellebbezésükben fenntartották az ellenkérelmükben kifejtett azon álláspontjukat is, hogy nem tisztázott, hogy a bank részére ki, a főadós, avagy a felperes teljesített kifizetést és mekkora összegben, valamint, hogy a felperes saját teljesítését milyen pozíciójából (garantőr avagy kezes) tette.

Újlag kérték a beszámított 1.260.000,-Ft követelésük kamatai beszámítását is 2007. május 15. napjától. Vitatták az elsőfokú bíróság perköltségre vonatkozó határozatát is, mivel az a pernyertesség/pervesztesség aránya megállapításánál nem volt figyelemmel a beszámított 1.260.000,-Ft összegű követelésre.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását, és az alperesek - jogi képviselőjével kötött megbízási szerződés szerinti - másodfokú perköltségben marasztalását kérte. Részletesen kifejtette az arra vonatkozó perjogi érvelését, hogy az elsőfokú bíróság kellő alappal és a jogszabálynak megfelelően utasította el érdemi vizsgálat nélkül a viszontkeresetet. Álláspontja szerint az alperesek nemcsak késedelmesen terjesztették elő viszontkeresetüket, hanem az érdemi tárgyalásra is alkalmatlan, a Pp. 147.§ (1) bekezdése első fordulatanak sem felel meg.

Megismételte az elsőfokú eljárásban már előadott ténybeli előadását a főadósbeli befolyásszerzései időpontjaira és mértékére. Szükségtelennek tartotta a bank ismételt megkeresését a kezesként kifizetett összeg közlése iránt, mivel az a korábbi perekben már igazolást nyert.

A fellebbezés - túlnyomórészt -nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból - nagyobb részt - helyes jogkövetkeztetést levonva kötelezte az alpereseket a felperesre átszállt jelzálogjog alapján a kielégítés tűrésére.

Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján helyesen állapította meg, hogy a mellékkötelezett kezes felperes és a jelzálogjog kötelezett alperesek a törvény (Ptk.338.§.(1) bekezdés) szerinti egyenlő teherviseléstől eltérően nem állapodtak meg; ilyen szerződésre az akaratuk nem terjedt ki. Így a felperesre a kezesként kifizetett tőke és kamatkövetelés fele,

19.723.078,- forint szállt át, az azt biztosító, az alperesek ingatlanait terhelő jelzálogjogokkal együtt. (Ptk.276.§.(1) bekezdés)

A bizonyítékok helyes mérlegelésével (Pp.206.§.(1) bekezdés) fogadta el az elsőfokú bíróság a felperes készfizető kezesi teljesítésének összegére a bank által 2005. január 26.-án kiállított (a keresetlevél mellékleteként csatolt) igazolásban meghatározott 39.446.156,- forintot. Részben azért, mert a banki igazolás időpontra és teljesített összegre lebontva tartalmazza a kezesként kifizetett összegeket. Részben pedig azért, mert a Legfelsőbb Bíróság előtti felülvizsgálati eljárással (Gfv.IX.30.299/2007.) befejezett pernek szintén tárgya volt a 2005. január 26.-i igazolás vizsgálata, ezért ítélt dolog (Pp.229.§.(1) bekezdés) a felperesre kezesi teljesítése alapján átszálló, jelzálogjoggal biztosított követelés összege.

Ezt a teljesítést - az igazolás szövegéből kifejezetten kitűnően - a felperes készfizető kezesként és nem az 1999. október 2. napján kelt viszontgarancia szerződés alapján, garantörként nyújtotta az alperesek helyett, így a zálogkötelezettek - másodfokú tárgyaláson felhozott - erre alapított kifogása sem helytálló. Alapítan az arra történő hivatkozás is, hogy tisztázatlan maradt a felperesi teljesítést illetően, hogy az milyen pozícióban történt a részéről. Ugyanis a Legfelsőbb Bíróság ennek tényét hivatkozott számú határozatában figyelembe vette, a fennálló kettős pozíció jogkövetkezményeit értékelte, s ennek eredményeként határozta meg az alperesek helytállási kötelezettségének összegét (LB Gfv.IX.30.299/2007/4. számú határozatának 11-13. oldala). Mivel a határozat ténybeli keretei és az ahhoz kapcsolódó jogi értékelés e tekintetben ítélt dolog hatályúak, jelen eljárásban ezt a kérdést újabb megítélés tárgyává tenni nem volt lehetséges és szükséges.

A perbeli jelzálogszerződések megkötésekor hatályos Ptk.262.§-a szerint a jelzálogjog érvényesítése (a zálogtárgyból való kielégítés) - alapvetően - végrehajtás útján, bírósági határozat útján történik. A zálogtárgy tulajdonosa (a zálogkötelezett) pedig túrni köteles, hogy a zálogjogosult a zálogtárgyból kielégítést keressen. A felperesre a törvény (Ptk.276.§ (1) bekezdés) alapján átszállt tőke- és kamatkövetelés (19.723.078,- forint) ingatlanaiból kielégítésének tűrésére ezért az elsőfokú bíróság helyesen kötelezte az alpereseket.

A zálogjog járulékos mellékkötelezettség, ezért a zálogtárggyal való felelősség terjedelme a biztosított követeléshez igazodik, kiterjed annak kamataira és egyes költségeire. (Ptk.251.§.(2) bekezdés)

Ezért - önmagában - helyes az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy a zálogkötelezettek kamatfizetési kötelezettségének mértéke azonos a hiteljogviszony főadósának kötelezettségével. A hiteljogviszony alapján a főadóst terhelő ügyleti- és késedelmi kamat mértéke - a járulékosság folytán - viszont csak akkor terheli a zálogkötelezettet, ha a főadós teljesítése elmarad és a hitelező érvényesíti a hitel- és járulékai iránti követelését a zálogkötelezettel szemben. Ebben az esetben - a főadós késedelme folytán - a zálogjog alapján érvényesíthető követelés kiterjed a hiteljogviszony szerinti késedelmi kamatra is.

Jelen esetben viszont a készfizető kezes teljesített a főadós helyett, a követelés a teljesítése erejéig szállt át rá (Ptk.276.§.(1) bekezdés, 266.§.(2) bekezdés). Ez olyan tőke és kamatkövetelésre terjed ki, mely a hitelező kielégítése folytán már nem kamatozik a

hiteljogviszonyban. Ezért a fellebbező alperes zálogkötelezettek helytállóan támasztottak kifogást a zálogjog érvényesítése során felszámított késedelmi kamat mértékével szemben.

Helyes az alperesek azon védekezése is, hogy a dologi zálogkötelezettség alapján csak a kielégítés tűrésének kötelezettsége, de nem a személyes (fizetési) kötelezettség terhelte őket.

Annak eldöntésénél, hogy a felperes jelzálogjogból kielégítés iránti követelése mikor vált esedékessé, és annak teljesítésével az alperesek késedelembe estek-e, abból kellett kiindulni, hogy a bank hitelkövetelése a főadóssal szemben és a zálogkötelezettekkel szemben - a járulékoság folytán (Ptk.251.§.(2) bekezdés) - azonos időpontban járt le. Tekintve viszont, hogy jelen esetben nem a hitelező, hanem a hitelezőnek teljesítő készfizető kezes érvényesítette a teljesítése folytán rá átszállt zálogjogát; a felperes kielégítési joga a jelzálogjog törvény alapján (Ptk.276.§.(1) bekezdése) történő átszállásával, azaz a kezesi teljesítés befejezésével nyílt meg. A felperes kielégítési joga megnyíltával az alperesek - dologi - tűrés kötelezettsége is esedékessé vált. A kielégítési jog megnyílt - a tűrés kötelezettségen túl - azzal is járt, hogy az alperesek már elháríthatták a felperesi zálogjog érvényesítését a követelés részére való teljesítésével (Ptk.266.§. (1) bekezdés). A felperes kezesként - utoljára - 2004. augusztus 9. napján teljesített, mellyel az alperesek tűrés (helytállási) kötelezettsége is esedékessé vált. A kielégítés jogát a felperes bírósági határozat útján gyakorolta, így - választása alapján - követelése esedékessége időpontját megjelölhette a keresetlevél benyújtásának napjában (2006. október 6.(helyesen: 2006. szeptember 19.)).

Mivel a - fentiek szerint - jelen esetben a késedelmi kamat mértéke nem azonos a hiteljogviszonyban kikötött késedelmi kamattal, a felperes az általa megjelölt időponttól a törvény szerinti (Ptk.301.§.(1) bekezdés) késedelmi kamatot érvényesíthette.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság viszontkeresetet érdemi tárgyalás nélkül elutasító végzését megváltoztatta és a viszontkereset érdemi tárgyalás nélküli elutasítását mellőzte (Pkf.IV.25.290/2009/2.szám alatti végzés). Így - az elsőfokú végzésben írt okból - nincs eljárásjogi akadálya a viszontkereset érdemi elbírálásának.

Annak eldöntésénél, hogy az elsőfokú bíróság tévesen mellőzte-e a kereset és a viszontkereset együttes elbírálását, a Pp.213.§.(2) bekezdése szabályából, valamint a Legfelsőbb Bíróság 3/2000.PJE határozatából kell kiindulni. Eszerint a bíróság a részítélettel valamely kereset egészét is elbírálhatja, ha az alperes beszámítási kifogása, avagy további kereset (vizontkereset) elbírálása miatt a tárgyalás elhalasztása szükséges. Jelen esetben az alperesek ellenkövetelésként (Pp.139.§.) viszontkeresetet és beszámítási kifogást is előterjesztettek, ezért nincs eljárásjogi akadálya a részítélet hozatalának a teljes keresetről (és a beszámítási kifogásról) ha a per tárgyalása a viszontkereset tárgyában még tovább folytatódik.

A Pp.213.§.(2) bekezdése és az említett jogegységi határozat alapján a bíróság mérlegelési jogkörébe tartozik annak eldöntése, hogy a jogvitát - részlegesen és időlegesen - lezárja-e a kereset tekintetében és a tárgyalást elhalasztja valamely ellenkövetelés további tárgyalása érdekében. Ennek során a bíróságnak általában együttesen kell vizsgálnia mind a követelés,

mind az ellenkövetelés megalapozottságát, és a konkrét körülmények mérlegelésével kell döntenie abban a kérdésben, hogy a részítélet meghozatala esetén nem sérül-e az ellenkövetelést előterjesztő alperesnek a szembenálló követelések együttes elbírálásához fűződő érdeke, illetőleg mennyiben indokolt a felperes jogvédelme, vagy - pergazdaságossági okból - a jogvita részletes lezárása.

Jelen esetben az alperesek - zálogkötelezett kifogásként - viszontkeresetükben a felperes konszernjogi felelőssége fennállását (Gt.II.292.§.(3) bekezdés) kérték megállapítani a felszámolás alatt álló főadós, felszámolás során ki nem elégíthető tartozásaiért. Viszontkeresetük tartalma szerint (Pp.3.§.(2) bekezdés) a ki nem elégített (de: meg nem határozott összegű) hitelezői követeléseik beszámíthatóak a felperesre átszállt, biztosított követelésbe, mely a zálogjog (részbeni, avagy teljes) megszűnéséhez vezet (Ptk.266.§.(3) bekezdés). A tisztázatlan keretű viszontkereset alapján - a Gt.II.292.§.(1) - (3) bekezdése szerint - azt kell bizonyítaniuk, hogy a felperes a Gt.II. hatályba lépése után (1998. június 16.) a főadásban többségi, avagy közvetlen irányítást biztosító befolyást szerzett; ennek cégbírószági bejelentését (és nem: változásbejegyzését - BDT 2004/1018.) elmulasztotta; az alperesek hitelezői követelése a bejelentés elmulasztása alatt keletkezett (BH.2005/150., BH.2008/49.); valamint az alperesek hitelezői követelése a főadós felszámolási eljárása során nem elégíthető ki.

Ezért az alperesek viszontkereseti ellenkövetelésének érvényesítése több olyan bizonyítandó feltételtől függ, melyre a perben ezidáig - a Pp.139.§.II.mondatában foglalt kötelezettségük ellenére - még ténybeli előadást sem terjesztettek elő. Emellett viszontkeresetük - az érvényesíteni kívánt összeg megjelölése hiányában - nem tekinthető határozottnak (Pp.121.§.(1) bekezdés e./pont). A viszontkereset összegének meghatározása alól az alpereseket az sem mentesíti, hogy a főadós felszámolása még nem ért véget.

Ezek miatt - a ténybelileg és összegében határozatlan viszontkereset - külön tárgyalásával nem sérül az alperesek - követelések együttes elbírálásához fűződő - érdeke; ugyanakkor a több éve lejárt zálogkövetelésű felperes nyomatékos jogvédelme indokolja a jogvita - keresetre és beszámítási kifogásra kiterjedő - részleges lezárását.

Ugyanezen okok miatt a ítéltábla szükségtelennek tartotta az alperesek kérelmére a per tárgyalásának felfüggesztését a Pp.152.§.(2) bekezdése alapján a főadós felszámolási eljárása, valamint a Vas Megyei Bíróság előtt a P.20.273/2008. szám alatt folyamatban lévő ügy jogerős befejezéséig; figyelemmel arra is, hogy csak a viszontkereset - de nem a kereset - elbírálása függhet az említett eljárásokban született döntésektől. A viszontkereset tárgyában pedig az eljárás még az elsőfokú bíróság előtt folyamatban van.

Az alperesek a fellebbezési eljárás során beszámítási kifogásukat módosítva igényelték az 1.260.000,- forint ellenkövetelés 2007. május 15.napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatait is. Tekintve, hogy a Pp.247.§. (1) bekezdés b./pontja alapján a keresetet (vizontkeresetet) előterjesztő felet is megilleti az az eljárási jog, hogy a fellebbezési eljárás során az eredetileg nem követelt járulékokra a keresetét (vizontkeresetét) kiterjessze, az

ítélőtábla úgy ítélte meg, hogy a beszámítási kifogás másodfokú ilyen megváltoztatását a Pp. 247.§.(3) bekezdése nem korlátozza. Ezért a fellebbezéshez csatolt mellékletben igazolt (29/A/2.) teljesítéstől az alpereseket a beszámított - tartozatlan - perköltség után megilleti a Ptk.301.§.(1) bekezdésében meghatározott késedelmi kamat.

Az alperesek elsőfokú perköltségre vonatkozó fellebbezése annyiban helytálló, hogy az elsőfokú bíróság a pernyertesség-pervesztesség aránya (50/50 %) meghatározásánál nem volt figyelemmel a beszámított 1.260.000,- forint alperesi ellenkövetelésre, mely a felperes pervesztését eredményezte ebben a részben. Így a pernyerés helyes és pontos aránya az alperesekre kedvezőbb 47/53 %. Azonban a helyesen számított pernyertességi arány, valamint az elsőfokú bíróság által figyelembe vett aránypár és számított alperesi perköltség között nincs olyan számottevő különbség (Pp.81.§.(1) bekezdés), mely indokolná az elsőfokú perköltségre vonatkozó határozat megváltoztatását.

Ezekre figyelemmel az ítélőtábla - a keresetről és a beszámítási kifogásról határozó - elsőfokú ítéletet a Pp.213.§.(2) bekezdése alapján részítéletnek tekintette, azt a Pp.253.§.(2) bekezdése alapján - a per fő tárgya és az elsőfokú perköltség tekintetében - helybenhagyta. Az alpereseket terhelő késedelmi kamatkövetelés mértékét a Pp.253.§.(2) bekezdés alapján megváltoztatva, leszállította a 2006. október 5. napjától a kifizetés napjáig járó, a Ptk.301.§.(1) bekezdésében meghatározott mértékű késedelmi kamatra. Az alperesek beszámított ellenkövetelését a 2007. május 15.napjától járó, a Pp.301.§.(1) bekezdésében meghatározott mértékű késedelmi kamattal felemelte.

A másodfokú pernyerés arányát az ítélőtábla - mérlegeléssel - a felperesre kedvezőbb 95/5 %-os arányban határozta meg. A Pp.78.§.(1) bekezdése, 81.§.(1) bekezdése alapján a felek ilyen arányban kötelesek viselni az alperesek illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési illetéket, valamint a jogi képviseljükkel felmerülő másodfokú perköltséget.

A le nem rótt 900.000,- forint fellebbezési illetékből ezért 45.000,- forintot a felperes, míg 855.000,- forintot az alperesek tartoznak megfizetni. Az ítélőtábla az alpereseket terhelő illetéket, érdekeltységük arányában (Pp.82.§.) megosztotta; ezért az I.r. alperest 819.400,- forint, míg a II.r. alperest 35.600,- forint illeték viselése terheli.

A felperes jogi képviselője másodfokú perköltség igényét a megbízójával kötött megállapodásra (a 32/2003.(VIII.22.) IM.rendelet (R.) 2.§ (1) bekezdés a/ pont.) alapította. A kikötött 385.000,- forint + áfa (481.250,- forint) díjazás nem éri el a R. 3.§.(2), (5) bekezdésében meghatározott mértéket. Így az ítélőtábla nem látta indokoltnak a kikötött ügyvédi megbízási díj másodfokú eljárásbeli leszállítását.

Ezért azt az alperesek - perbeli érdekeltységük arányában - viselni kötelesek a Pp.78.§.(1) bekezdése alapján.

Győr, 2009. szeptember 28. napján

Dr. Zámbo Tamás sk.. Ferenczy Tamás sk.
a tanács elnöke előadó bíró

. Maurer Ádám sk.
bíró

A kiadmány hitelül:
Kiadó: